

De piraten van de Waddenzee.

Misdaad loont niet, zingen wel!

Vrolijke musical in drie bedrijven door volwassenen, voor de bovenbouw van de basisschool en het VMBO.

Het verhaal:

Joris is shanytman aan boord van "De Branie"

De Branie is een stoer piratenschip dat over de zeeën schuimt op zoek naar buit. Al het werk aan boord van het schip gaat op het ritme van het gezang van Joris. Er is echter één probleem. Joris kan niet zingen. Hij zingt zo vals als de pest en alles aan boord gaat verkeerd. De kapitein is woedend, maar hij wil het nog en keer met Joris proberen; gaat het dan weer fout, dan wordt Joris van boord geschopt. Als hij idd wordt ontslagen blijft hij alleen achter in het havenstadje. Hij ontmoet een aantal lotgenoten, met hen gaat hij op zoek naar Patrick, een Ierse tovenaer die op het eiland Melodia woont. Als Patrick mensen aanraakt met zijn gouden stemvork, dan hebben ze hun talenten weer terug.

Decor.

1^e bedrijf:

Op de achtergrond is zee en de lucht geschilderd. Ongeveer een meter van de achtergrond een stuk railing van het schip. Ze moeten hierover kunnen springen en even uit beeld verdwijnen; om daarna weer terug te springen, achtervolgd door de oude dames. Op het toneel staan attributen die een schip suggereren. Eventueel een stuk kombuis met een deur.

2^e bedrijf:

De achtergrond is hetzelfde als in het 1^e bedrijf. Op het toneel is de kade, waaraan eerst het schip lag. Er staan wat kisten of vaten, een houten aanlegpaal, een lantaarn o.i.d. Bij de lantaarn ligt het 'grofvuil' dat ze later voor het vlot gebruiken. Ook staan er een paar hengels.

3^e bedrijf:

Achtergrond is hetzelfde. Een meter vanaf de achtergrond weer een railing, maar nu met zee er op geschilderd. Hier achterlangs kunnen de vuurtorens worden bewogen. Op het toneel het vlot. Zet wat kisten op het vlot, anders zijn de spelers niet te zien als ze gaan zitten. Er staat een mast op het vlot. Na het changement halverwege het derde bedrijf is het vlot weg, en is het toneel de kade van Melodia, met vuurtoren. We zien spullen die je op een kade tegenkomt.

Rollen:

Kapitein Schuimkop:

De kapitein is een gezellige veertiger. Hij houdt van lekker eten, en dat kun je aan hem zien ook. Hij is gekleed als een kaperkapitein.

Joris:

Joris is voor in de twintig. Zijn haar is wat langer, en hij ziet er goed uit. Ook hij is gekleed als een piraat, maar niet al te ouderwets.

Annie:

Een vrolijke kop, en een figuur met vriendelijke rondingen. Ze is gekleed in koks kleren.

Krelis:

Is een lange schrale, wat oudere man met een kaal hoofd. Zijn piratenkleren zijn vaal en versleten.

Bootsman van Beusekom:

Tussen de dertig en de veertig. Zijn piratenkostuum is verzorgder dan dat van Krelis.

Babs:

Achter in de twintig. Artistiek gekleed.

Desi:

Ook ergens in de twintig. Is leuk en modern gekleed.

Shania: (Shenija)

18/19 jaar. Heel slank. Is super hip gekleed. Oppervlakkig, bewegelijk, en erg met haar uiterlijk bezig.

Patrick:

Is klein van stuk. Ziet eruit als een stokoude man. Type Perkamentus. Lang grijs haar, eventueel met baard. Heeft een tovenaarsgewaad aan.

Een stuk of vier bejaarde dames in mantelpakjes o.i.d.

Toehoorder:

Man of vrouw uit publiek, kan ook een kind zijn, maakt niet uit.

In het eerste, en op het eind van het derde bedrijf kunnen figuranten (matrozen en voorbijgangers) worden ingezet om mee te zingen.

Eerste bedrijf

Maandagmorgen. De Branie ligt aan de kade. De bemanning is bezig het schip te bevoorraden. Over een uurtje kiezen ze weer het ruime sop. Kapitein Schuimkop houdt toezicht op het laden.

In deze scène: Kapitein Schuimkop, matroos Krelis, bootsman van Beusekom, Annie de kokkin. Om het lied extra body te geven, kunnen meer matrozen worden ingezet, deze kunnen eventueel ook doorgaan met het laden.

De schrik van de zee.

je zult misschien denken, ze zijn er niet meer;
je komt geen piraten meer tegen
geen joho, geen rum, geen gezwaai in het want
waar zijn ze, of zijn ze verlegen
is het nu safe op de oceaan
kunnen we nu fijn weer uit varen gaaaaan

neeeeeeeee.....

refrein:

want wij zijn er ook nog, we zijn nog niet weg
we schuimen nog over de baren
de zee is niet veilig, de zee is niet pluis
de zee zit nog vol met gevaren
en ook op de Wadden zie je ons steeds meer
we gaan zelfs te keer op het IJsselmeer
gevaarlijker, woester dan in het verlee
de Branie de schrik van de zee.

We zwaaien met zwaarden, zijn meedogenloos
We jatten van vrouwen en kinderen
En als je er van door gaat dan worden we boos
Want niemand, en niets mag ons hinderen
Dus lever maar in al je goed en je geld

Anders gebruiken we zeker geweld
jaaaaaaaaa

Refrein:
Want wij zijn er.....

Met Schuimkop, met Krelis en boots aan het roer
Drie van de stoerste piraten
In de kombuis zorgt Annie voor't voer
Dat kun je aan haar overlaten
We hebben ook nog een shantyman
Dus hakken we iedereen in de pan

Jaaaaaaaaaaaa,

Refrein:
Want wij zijn er.....

Annie af naar de kombuis. De boots en Krelis gaan door met laden.

Schuimkop: 'Zo, er staat een stevige bries uit het zuidwesten. Nog een uurtje of zo en (klopt op het hout van het schip) ze kan weer het zeegat uit. Het is een beste boot, De Branie. Gemaakt van echt Drents eikenhout. Ja ja. Hebben we lange reizen mee gemaakt; lange piraten reizen. Wij zijn de piraten van de Waddenzee, en de Noordzee en omstreken. Eerst nog even het ruim vol stouwen met voorraad.

(wijst naar de dozen die aan boord gesjouwd worden) Veel hè? Ja, dat moet ook, want we gaan weer maanden naar zee. (tegen een bemanningslid die voorbij komt) Gaat alles goed Krelis?'

Kale Krelis: 'Ja kapitein Schuimkop, nog twintig dozen en we kunnen vertrekken.'

Krelis gaat door met laden.

Schuimkop: 'Mooi zo kerel. Prima piraat die kale Krelis. Hij werkte eerst in een kinderdagverblijf. Daar heeft hij het vak geleerd. Als die koters sliepen, jatte hij gauw hun knuffels. (Smalend) Kinderachtige konijnen, beren, Bert en Ernies. Als ze dan later jammerden om hun lieve diertjes, dan zei hij keihard:

'laat ze maar jammeren. Het leven is hard, en buit is buit!' Het bestuur heeft hem na een week ontslagen, stelletje softies. Toen kwam hij bij mij aan boord, en ik kan hem goed gebruiken, want hij is snoehard en levensgevaarlijk.'

Op: Annie

Annie: (Komt op vanuit de kombuis, is eigenlijk een heel lief mens. Ze moet zich bewijzen tussen al die mannen en doet dat door extra stoer en ruig te doen. Haar taalgebruik is daardoor soms volslagen onbegrijpelijk. Port de kapitein met haar elleboog in de zij en zegt:) 'Ken ik effe een palaver met u hebben over de bikkesementen kapitein?'

Schuimkop: (is volkomen verbijsterd) 'Eh.....wat zeg je, Annie?'

Annie: (spuugt op het dek) 'Effe een babbeltje over de beetgare brokken sjef!'

Schuimkop: (snapt er nog geen moer van) 'Ik begrijp er geen snars van mens, wat zeg je nou?'

Annie: 'Een pow wow over wat de pot schaft baas!'

Schuimkop: (verliest zijn geduld) 'Doe nou toch eens even normaal Annie! Waar wil je het over hebben, zeg het in gewoon Nederlands, want ik snap echt niet wat je bedoelt.'

Annie: (laat haar stoere gedrag varen en zegt heel normaal) 'Ik wil graag weten wat u vandaag wilt eten kapitein? Als we samen nu even het menu doorpraten.'

Schuimkop: 'O.....aha.....zeg dat dan. Eens even kijken. Ik vind alles best, als het maar niet weer bruine bonen zijn. We eten de hele week al bruine bonen, en ze komen mijn neus uit Annie, dus geen bruine bonen!'

Annie: (gaat er eens even lekker voor staan a la Braakhekke) 'Dan stel ik voor dat we beginnen met een mousse van chocolade walnoot met een lauwe karamelsaus, gevolgd door een heldere bospaddestoelen bouillon, daarna.....'

Schuimkop: (valt haar in de rede, en duwt haar met zachte hand richting kombuis) 'Ja, ja, ja. Daar heb ik toch helemaal geen tijd voor Annie. Ik moet

letten op het laden. Ga jij maar fijn in de kombuis met je pannen rammelen en maak wat lekkers klaar, dan ga ik weer aan het werk.'

Annie af.

Op: bootsman.

Bootsman: (stopt met laden en komt naar de kapitein toe) 'Zo kapitein, nog een half uurtje en dan kan De Branie het ruime sop weer kiezen. Dan kunnen we er weer tegenaan zo gezegd.'

Schuimkop: 'Mooi zo bootsman. Ik heb gezien dat jullie heel veel dozen aan boord gebracht hebben. We kunnen nu zeker wel een half jaar op zee blijven, met zo'n vol ruim.'

Boots: 'Eh.....ja kapitein. We hebben het ruim vol.....eh.....dozen ja. (maakt zich dan verdacht snel weer uit de voeten, maar roept nog naar de kapitein:) Maar ik ga weer eens effies aan het werk kapitein, anders komt het niet op tijd klaar.'

Schuimkop: (staat de bootsman verbaasd na te kijken) 'Ok, die is snel weer vertrokken. Het is net of hij niet met me wil praten.....Nee, zo is de bootsman niet. Die heeft niks te verbergen! Hij wil gewoon weer ijverig met zijn werk doorgaan. Daar heb ik een hele beste aan, aan bootsman van Beusekom. Voor dat hij bij mij aan boord kwam zat hij in de computer business. "Maar ja, kapitein", zei hij, "de computer business ligt op z'n gat, en ik moet toch wat" Hij heeft ook een website voor ons gemaakt. www.depieterepiraat.nl. Al onze avonturen kun je er op lezen. Hoe we op de Waddenzee een brugklas hebben overvallen, en twintig gameboys hebben gejat. O, en dat was ook leuk, met het skutsjesielen. Alle skutsjes beroofd, en kwaad dat die Friezen waren. (brabbelt in het steenkool fries) "Wel skibbelje skabbelje en fierljep nog aan toe." Hahaha, wat hebben we gelachen. We hebben ook de veerboot van Kruiningen naar Perkpolder geënterd. De hele week mosselen gegeten, dat dan weer wel, maaaaar, we hadden buit! Dat is namelijk ons vak. Wij zijn de piraten van de Noordzee, van de Waddenzee en van het IJsselmeer. En nu ga ik even kijken wat Annie aan het koken is, ik begin een beetje honger te krijgen. Ik hoop burrito's met kipfilet.....' (Al pratend af naar de kombuis)

Op: Boots en Krelis.

Boots: (komt met Kale Krelis op via de loopplank, en kijkt om zich heen) 'Issie weg? Ja? Gelukkig. Zijn we nou bijna klaar Krelis?'

Kale Krelis: 'Tja boots, wat zal ik zeggen. Ik ben bij de C1000 geweest en die hadden geen dozen meer, dus, ja we zijn klaar. Heb je het al aan de kapitein verteld?'

Boots: 'Nee, nog niet. Ik durf niet.'

Kale Krelis: 'Je moet het hem wel vertellen boots, voordat we vertrekken. Jij moest het laden en lossen regelen van de kapitein.'

Boots: 'Ja, ik moest het regelen, dat is mijn werk. Ik moest met het geld van de buit de wal opgaan en voor een half jaar eten kopen. "Ik vertrouw je helemaal boots," zei de kapitein, "Ga jij maar met AL DAT GELD VAN DE BUIT de wal op; en koop maar genoeg eten om het hele ruim vol te stouwen."

De kapitein wil zich daar niet mee bemoeien, want hij moet plannen maken om nieuwe schepen te enteren en te overvallen. Maar ja, ik moet hem nu toch vertellen dat we helemaal geen.....' (wordt onderbroken door Schuimkop die uit de kombuis tevoorschijn komt)

Op: Schuimkop

Schuimkop: 'Dat is heel jammer, ik mag niet in de pannen kijken van Annie. Nu weet ik nog niet wat we gaan eten. (tegen boots en krelis) Ah mannen, zijn jullie klaar met het laden? Hebben jullie het ruim vol gepropt met lekker eten? (loopt naar de reling en kijkt overboord) Mmmm, ik kan niet zeggen dat het schip erg diep ligt. Als er zoveel in het ruim ligt, dan zou het schip toch veel dieper in het water moeten liggen?'

Boots: 'Eh.....dat kan ik wel uitleggen kapitein.....eh....(kijkt hulpzoekend naar Krelis)....dat zit namelijk zo...eh...Krelis???'

Kale Krelis: 'Ja kapitein, daar is een eenvoudige verklaring voor.....eh.....en die verklaring gaat de boots u nu geven kapitein.'

Boots: 'Nou....eh....(ping!!! Denkbeeldig lampje boven zijn hoofd) we hebben allemaal light eten gekocht kapitein. Ik dacht we worden een beetje dik, en een dikke piraat kan z'n werk niet meer doen. Stel je voor dat we aan de touwen zwaaien naar een ander schip, en het touw breekt omdat we te dik zijn. Dan plonsen we in het water, en ik kan niet zwemmen. Daarom hebben we light

ingekocht kapitein, dat weegt bijna niets. (somt op) We hebben cola light, speklapjes light, paaseitjes light.....'

Schuimkop: (wordt een beetje boos) 'Wat is dat nou voor flauwekul, light eten. Een zeeman heeft stevige kost nodig! Grote borden stampot met worst, snert en gebakken eieren met spek. Geen light liflafjes. Laat maar eens zien wat jullie gekocht hebben?' (loopt naar een stapel dozen die op het dek staan)

Boots: (loopt snel naar de dozen en wil de kapitein tegenhouden) 'Dat is geen goed idee, kapitein. We moeten deze voorraad zo snel mogelijk in de diepvriezer stoppen, anders bederft het.'

Kale Krelis: 'En er mag geen lucht bijkomen, want dan is het niet meer tenminste houdbaar tot...'

Schuimkop: 'Ik heb het vermoeden dat jullie mij iets niet willen vertellen. Ik krijg de indruk dat jullie mij voor het lapje houden, en niet voor het speklapje zo gezegd. Zelfs niet voor het speklapje LIGHT. Ik wil NU weten wat er aan de hand is. Ik ga NU de lading inspecteren, (dan tegen de mannen die willen wegsluipen) EN JULLIE BLIJVEN HIER!!!'

De kapitein trekt een groot piratenmes, de mannen deinzen achteruit, maar gelukkig loopt hij op de dozen af. Een voor een maakt hij ze open, ze zijn allemaal leeg. Pas in de zevende doos vindt hij een pakje cup-a-soup.

Schuimkop: 'Leeg, (gooit de doos weg over zijn schouder, Krelis en de boots moeten duiken om de dozen te ontwijken) leeg.....(gooi).....leeg.....(gooi).....leeg.....leeg. En wat zit hier in. Een pakje cup-a-soup. Één pakje cup-a-soup ! En het is nog tomatensoep ook. Is dat de hele lading? Een pakje cup-a-soup? Moeten we daar een half jaar mee naar zee. Moeten we daar van leven,(dan buldert hij de mannen toe) VAN EEN PAKJE CUP-A-SOUP?'

Boots: (een beetje bibberend) 'Ja ziet u kapitein, ik ben even naar het internetcafé geweest om uw mail te checken; dat kostte een euro. Toen was er nog maar een euro over, en daar kon ik net een pakje cup-a-soup van kopen. Maar, (zegt hij optimistisch)er zitten wel vijf zakjes in.'

Schuimkop: 'Boots, probeer je me te vertellen dat we, met al dat roven van de laatste maanden maar twee euro buit gemaakt hebben?'

Boots: 'Twee euro, dat is alles, kapitein. De zaken gaan niet zo goed op de Branie. We zijn de laatste maanden ingemaakt met boter en suiker. We hebben geen moer verdiend. De ratten liggen dood voor de kast. We moeten op een houtje bijten. Kortom, we zijn helemaal blut.'

Kale Krelis: 'En daar komt bij kapitein, dat we ook geen geld meer hebben.'

Op: Annie.

Schuimkop: 'Dank je wel Krelis!!! Ik had het al begrepen!! Ik wil wel weten hoe dat kan? Hoe kunnen we geen geld hebben? We hebben wel twaalf schepen geënterd. We hebben een prima team aan boord. Ik maak de plannen. Boots, jij staat aan het roer; jij stuurt ons op de rijk beladen schepen aan. Krelis, jij regelt alles aan dek. Annie kookt een lekker maal voor ons, als het geen bruine bonen zijn. Waarom hebben we dan geen geld verdiend?'

Kale Krelis: 'We doen allemaal wel onze best kapitein, maar...eh....'

Annie: 'Ik hoor in de kombuis ook wel eens wat kapitein.'

Kale Krelis: 'En dan hoor jij niet wat wij aan dek horen!'

Boots: 'Aan dek is het echt vreselijk!'

Kale Krelis: 'Aan dek is het verschrikkelijk, kapitein. We staan te werken met onze vingers in onze oren. Zo kun je toch niet werken?'

Schuimkop: 'Ik snap er niets van. Jullie zeggen dat er iets niet goed gaat, maar wat gaat er dan niet goed?'

Boots: 'Ik zal het u maar eerlijk zeggen kapitein. Er is er maar een die niet goed z'n best doet, en dat is.....' (wordt onderbroken door)

Op: Joris.

Joris: (komt op via de loopplank, met een stapel cd's, is een soort van maritieme Assurancetourix) 'Jongens, ik heb zulke gave cd's gekocht. Moet je horen! Marco Borsato. (zingt HEEL vals) "De meeste dromen zijn bedrog..... " Ik heb Frans Bouwer en Marianne Weber. "RoHode roHozen, yeah.....Ik ga het helemaal maken. Joris, de zingende shantyman. Bekend van MTV, en Omrop Fryslan.'

Joris zingt het volgende lied tamelijk vals. Het is moeilijk om vals te zingen als je dat niet gewend bent. Probeer alles op een toon te zingen.

Joris de shantyman

Je zult me niet zien op het dek met een mes
Je ziet me geen klappen uitdelen
Ik sla niemand hard op zijn pet met een fles
Ik wil zelfs geen rovertje spelen
Ik zwaai ook niet stoer heen en weer aan de giek
Ik zeg het wel met mijn muziek

Refrein:

Ik ben Joris de shantyman, en ik zing van hijsen en halen
Van sla ze de pan in, en gooi ze in de plons
Ik zing van stoere verhalen
Er is niemand die zo lekker zingen kan
Ik ben Joris de shantyman.

Ik houd niet van vechten, dat vind ik gemeen
Ik houd niet van schelden en tieren
Ik zing liever mee, met een mooie CD
Ik zou liever feestjes gaan vieren
Ik drink ook geen rum, want dat spul maakt me ziek
Ik zeg het wel met mijn muziek

Refrein:

Ik ben Joris de shantyman.....

Als ik straks beroemd ben in het hele land
Dan zing ik vast in de ArenA
Misschien win ik Idols, en kom in de krant
Ik zing in New York en Athene
Ik maak een CD, heb mijn eigen publiek
Dan zeg ik het met mijn muziek.

Refrein:

Ik ben Joris de shantyman.....

De laatste uithaal van het lied zingt hij zo vals, dat iedereen aan dek met de vingers in de oren staat. Dan zegt Krelis:

Krelis: 'Hoort u het nu zelf kapitein, daar moeten wij elke dag naar luisteren.'

Annie: 'De pannen staan te rammelen in de kombuis, kapitein.'

Boots: 'Hij zingt de patrijspoorten stuk, baas.'

Krelis: 'We zien een schip met veel lading. Dan komen wij aangevaren. We verstoppen ons achter de railing. De entertouwen hangen klaar in de mast.'

Boots: (vertelt spannend aan de kinderen in de zaal) 'Dan gaan we van ene tweeje, en vaar er op af. Van je drieje viere, enteren die hap. Van je vijven zessen, sla ze op hun pet. Van je zeven achten, (bijna huilend) en dan vangen we achter het net. En weet u wat dat betekent, kapitein; achter het net vangen? Dat betekent dat het mislukt is. En weet u hoe dat komt, kapitein? Weet u hoe dat komt?'

Krelis: 'Dat komt door hem. (Wijst naar Joris) Hij zingt zo vals, dat wij met onze vingers in onze oren staan.'

Boots: 'En als wij dan met onze vingers in onze oren staan, dan vaart dat rijk beladen schip gauw weer weg.'

Annie: 'Daarom eten wij de laatste tijd alleen maar bruine bonen, kapitein. We hebben geen voorraad meer aan boord, de kasten in de kombuis zijn leeg.'

Boots: 'Joris is de shantyman aan boord. Hij moet zorgen dat we ons werk goed kunnen doen. Hij moet zingen van heya heiya, heya heiya. (maakt verbeeldende gebaren met touw en zwaard, die passen in het ritme van wat hij zingt).'

Schuimkop: 'Tjonge jonge, dat is me wat. Dat heb ik nooit gemerkt. Ik heb bij de zangvereniging gevraagd om een goeie zanger. Ze zeiden allemaal: neem Joris, asjeblijft, neem Joris. Ik dacht dat ze het goed met me voorhadden. Maar, ok Joris kan dus niet zingen. Nou ja, weet je wat? Ik wil hem ook niet

zomaar van boord sturen. We zullen hem nog een kans geven. (Roept naar Joris die hem al aan het smeren is) JORIS!!! Kom eens even hier.'

Joris: (is ondertussen heel nerveus geworden) 'Ja kapitein, ik ben er al kapitein. Wat kan ik voor u doen?'

Schuimkop: 'Joris, je kunt voor geen meter zingen, maar ik heb besloten dat je nog één kans krijgt. Ik zie daar in de verte een boot aankomen. We gaan die boot aanvallen, en alles pikken wat er te pikken is. En ik doe deze keer zelf ook mee. Jij doet heel goed je best, en je zingt de sterren van de hemel Joris!!!.'

Joris: 'Dat doe ik, kapitein, mimimimi. (hij zingt alvast wat toonladders om zijn stem los te maken. Het helpt geen moer, maar ja, hij moet wat!) Ik zal mijn best doen kapitein. Dododododo. Ik zal alles geven. Lalalalalala.'

Schuimkop: 'Dat is je geraaien ook. (Kijkt met zijn verrekijker in de richting van het schip dat ze willen enteren) Als ik mijn hand opsteek, dan begin je te zingen Joris. Is iedereen klaar aan dek? (Tuurt met zijn hand boven zijn ogen naar de verte, andere hand in de aanslag) Ze komen dichterbij, ze komen nog dichterbij, daar komen ze!!! Èèèèèn ja, zingen Joris!!'

Op: De Noord Hollandse vereniging van bejaarde dames.

Schuimkop, de boots, Krelis en Annie springen zwaaiend en luid schreeuwend met het zwaard in de hand overboord, en uit zicht. Joris begint te zingen, maar het is nog nooit zo erg geweest. Hij jammert van bak naar stuurboord. Van hijs de zeilen en strijk je onderbroek. We horen hoge vrouwenstemmen. Het is een tumult van jewelste. We zien de stoere piraten terug springen op het dek met de vingers in de oren; ze worden achtervolgd door een aantal kekke dames van middelbare leeftijd, die luid scheldend op hen inhakken met tasjes en parapluutjes. Als ze volledig afgedroogd zijn, springen de dames weer vief van dek, en blijft er een puinhoop over.

Schuimkop: (krabbelt beschadigd en boos overeind) 'Nu ben ik het zat! Zo kan het niet langer. We zijn ingemaakt door de Noord Hollandse vereniging van bejaarde dames! Het is een schande. Dit is een dieptepunt in ons piraten bestaan. En dat is allemaal jouw schuld Joris! Als jij niet zo vals zou zingen, dan kon iedereen goed werken. Het spijt me erg, Joris, want ik vind je een aardige piraat, maar ik moet je van boord schoppen, en een andere shantyman zoeken.'

Joris: 'Maar kapitein, geef me nog een kans, ik zal heel erg mijn best doen.'

Schuimkop: 'Sorry Joris, maar dat gaat echt niet, je bent ontslagen.'

Joris: 'De Branie is mijn thuis, kapitein, waar moet ik nou heen, en waar moet ik nou mijn centjes mee verdienen?'

Schuimkop: 'Dat weet ik ook niet Joris. Vraag maar WW aan, of zo. Weet je wat, ga op zangles. Als je behoorlijk kunt zingen kun je weer terug komen op De Branie. Tot ziens Joris.'

Annie, Krelis, boots: 'Dag Joris, de mazzel enz.' (de bemanning gaat af, en het licht gaat uit boven de boot, er staat een spot op Joris)

Joris: (zwaait zijn collega's heel verdrietig na) 'Daag, dag jongens, tot ziens. (nu Joris onder de invloed van de piraten weg is, kan hij heel mooi zingen)

Eenzaam

Daar gaan ze, daar gaan mijn maatjes
En ik sta hier eenzaam, alleen
Verdrietig zwerf ik door de straten
Wat moet ik doen, waar moet ik heen
Kon ik maar zingen, zo mooi als een engel
Zo mooi als K3, als Jim of U2
Niemand wil luisteren naar mijn gejengel
Ik heb zo'n honger en ik ben zo moe
Wie kan me helpen, ik wil weer aan boord
Heeft iemand van mijn problemen gehoord
Wie kan mij helpen, ik wil weer aan boord
Heeft iemand van mijn problemen gehoord

DOEK, OF LICHT UIT.
Einde eerste bedrijf.

Tweede bedrijf

Joris zit eenzaam en alleen op de kade. Hij overdenkt hardop zijn situatie, en die is niet best. Er is iemand die mee luistert.

Op: Babs

Joris: (zit een beetje moedeloos op een kist op de kade) 'Ach wat is dat nou erg allemaal. Daar zit ik dan. Zonder werk, zonder boot. Zonder vrienden. Zou kapitein Schuimkop nou echt menen wat hij zei? Mag ik echt niet meer mee varen? Zal ik hem eens bellen, misschien heeft hij zich bedacht? Misschien denkt hij, 'zal ik Joris maar weer gaan ophalen,' maar is het vloed geworden, en komt hij niet tegen de stroom in! Weet je wat, (zegt hij al een stuk optimistischer, terwijl hij opstaat en energiek heen en weer loopt) ik ga hem gewoon bellen. (pakt zijn mobiele telefoon, toetst een nummer in en luistert) Hij gaat over...(doet met een grappige grimas het nokiabeltoontje na) Tietietiedietiedietie.....tietietiedie.....oh, voice mail.....na de piep.....piep.."eh kapitein, met Joris, ik..oh, nu staat hij uit. Zeker geen bereik meer daar op zee.....Ach wat maak ik mezelf ook wijs. Natuurlijk heeft de kapitein bereik, ze zijn nog maar net weg. Hij heeft hem gewoon uit gezet natuurlijk. Hij wil niet met me praten. Tja, geef hem eens ongelijk. Ik zing zo vals als een kraai, wat zeg ik, als vijf kraaien met keelpijn. (gaat weer moedeloos zitten) Ach wat is dat nou erg allemaal.'

Babs: (heeft al een tijdje staan luisteren, ramt Joris op zijn schouder, zodat hij van zijn kist mietert en zegt) 'Zeg makkertje, wat zit je te pruilen op die kist?'

Joris: (krabbelt overeind, doet zijn haar goed en trekt zijn kleren recht) 'Ik schrik me dood van u, dag mevrouw!'

Babs: 'Hahahaha, mevrouw zegt hij. Luister ik ben geen mevrouw hoor. Ik ben Babs, Babs Terpstra. Zeg maar gewoon Babs.'

Joris: 'Oh.....eh.....ok. hallo Babs.'

Babs: 'Dag....eh....jochie?' (kijkt vragend om zijn naam naar Joris)

Joris: 'Dag Babs.'

Babs: (zegt nadrukkelijk, en luider) 'Dag...eh...maatje?'

Joris: (snapt er geen moer van, en zegt ook luider) 'Dag Babs!'

Babs: (verliest haar geduld en brult:) 'Dag dinges, moet ik dan, dag dinges tegen je zeggen?'

Joris: (zegt niet helemaal nozel, 't is best een lieverd!) 'Dinges? Nee, natuurlijk niet. Ik heet helemaal geen dinges. Ik heet Joris.'

Babs: (zegt zwaar ademend) 'Adem in, adem uit, adem in, adem uit. Ok, ik ben rustig! Dag JORIS. Is alles goed met je?'

Joris: 'Eh wat?, oooooh! Tuurlijk. (snapt het eindelijk, wijst op Babs en op zichzelf) 'Babs, Joris! Ja hoor Babs..... Nou nee, nu je het vraagt, eigenlijk niet.'

Babs: 'Vertel dan maar eens Joris, wat is er aan de hand; Waarom ben je zo verdrietig?'

Joris: 'Nou, weet je Babs? Ik was shantyman op de Branie, dat is een piratenschip. Weet je wat een shantyman is Babs?'

Babs: 'Ik heb er wel eens van gehoord, maar ik ben het vergeten. Vertelt het maar Joris.'

Joris: (maakt bij alles wat hij vertelt brede gebaren) 'Een shantyman zingt aan boord van een zeilschip. Kijk, de matrozen op het dek van een boot moeten soms, met z'n allen wel honderd keer aan de touwen van de zeilen trekken; om het zeil omhoog in de mast te krijgen. Of ze moeten het anker omhoog hijsen, of het dek zwabberen. Dat is heel saai werk Babs. Een shantyman zingt dan mooie of stoere zeemansliedjes. De matrozen kunnen dan werken op het ritme van de muziek, en het werk is dan ook niet meer zo saai.'

Babs: 'Ik snap het nu wel een beetje, Joris, maar nog niet helemaal. Kun je het misschien even voordoen?'

Joris: 'Dat gaat nu een beetje moeilijk Babs, er zijn hier geen matrozen die mee kunnen zingen.'

Babs: 'Nou.....(Kijkt zoekend om zich heen) er zijn wel veel kinderen, die kunnen toch meezingen. (Tegen de kinderen) Ja toch? Jullie willen toch wel meezingen?'

(Natuurlijk willen de kinderen dat!)

Babs: 'Nou Joris, matrozen genoeg, en de grote mensen doen ook wel mee. Wat gaan we zingen?'

Joris: 'Dan moeten we eigenlijk een shanty, een stoer zeemanslied zingen dat iedereen kent. Es effe kijken. (zingt) Zie ginds komt de stoomboot? Nee, daar kun je niet goed op halen en hijsen. (zingt) Varen varen over de baren? Nee, te langzaam.'

Babs: 'Schuitje varen, theetje drinken dan?'

Joris: 'Nee, dat is veel te kinderachtig, het zijn hier geen kleuters meer, daar vinden ze niets aan. Ik weet het al! We gaan over Berend Botje zingen, die is cool! Die ging toevallig wel helemaal naar Amerika. Hoewel ik heb gehoord dat hij door de douane weer terug gestuurd is.'

Babs: 'O ja, waarom?'

Joris: 'Toen hij in Amerika de wal op ging, begon hij meteen te zingen: "Amerika, Amerika, drie maal in de rondte van je hopsasa." (joris doet er een verschrikkelijk mal dansje bij) Ze dachten dat hij een beetje gek was; toen hij ook nog zei dat zijn moeder Alie heette, mocht hij helemaal het land niet in.'

Babs: 'Hij had het beter kunnen rappen!
(ga maar eens even rappen en beatboxen Babs!)

Berend Botje was een toffe gast.
Hij ging met zijn boot over de grote plas.
Op een mooie vrijdag kwam hij aan in New York
Daar at hij een Bic Mac met een mes en een vork
Yo Berend, Yo Botje
Yo Berend. Yo Botje

De Yankees zeiden, 'Tjee, wat doet hij lomp,
Hij staat hier maar te dansen op een sok en een klomp.'

Ze gaven hem een hele harde duw in zijn rug
En zo ging Berend Botje weer naar Nederland terug
Yo Berend. Yo Botje
Yo Berend. Yo Botje

Joris: 'Wat kun je dat goed Babs.'

Babs: 'Ja vet man.'

Joris: 'Maar daar kunnen we niet op hijsen en halen. Dat gaat veel te snel. We gaan toch maar gewoon Berend Botje zingen, doe je mee Babs? (tegen de kinderen) En jullie ook? Babs, geef jij vier vooraf?'

Babs: (roept enthousiast, alsof ze een band aanvoert) 'Yeah, dat is goed Joris. And a one, and a two, and a one two three....'

Joris: (onderbreekt Babs heftig) 'Nee nee nee Babs. Het is geen rock and roll. Je moet gewoon tellen van een twee drie vier.'

Babs: 'Ok, ok, bijt maar niet. Nou, daar gaan we jongens, EEN TWEE DRIE VIER!'

Iedereen zingt Berend Botje, en Joris maakt er op het ritme van de muziek werkgebaren bij, met een bezem of een lang stuk touw.

Berend Botje ging uit varen
Met zijn scheepje naar Zuid Laren
De weg was recht, de weg was krom
Nooooit kwam Berend Botje weerom
1234567, waar is Berend Botje gebleven
hij is niet hier, hij is niet daar
hij is naar Amerika
Amerika, Amerika, drie maal in de rondte van je hopsasa 2x

Joris: 'Zo gaat dus een shanty Babs, het is een liedje om op te werken. En dat is wat een shantyman doet aan boord van een schip.'

Babs: 'Goh, dat is leuk man. Dat kan jij weer heel goed. Maar waarom was je nou zo verdrietig zonet?'

Joris: (was eerst zo BerendBotjeblij, maar stort nu weer helemaal in elkaar op zijn kist) 'Jij zegt wel dat ik het goed doe, maar op De Branie bak ik er niets van. Ik zing daar zo vals als een kraai, en daarom heeft kapitein Schuimkop mij vandaag ontslagen.'

Babs: 'Daar snap ik helemaal niets van. Je zingt hartstikke goed.'

Joris: 'Ja, hier wel ja, maar aan boord wil het gewoon niet lukken, ik krijg geen goeie noot uit mijn keel. Nu zit ik diep in de problemen Babs. Ik kan niet zingen, ik heb geen werk, en ik kan noooit meer terug naar de Branie!' (begint met lange uithalen, boehoe te huilen)

Babs: 'O Joris!' (Babs begint van de weeromstuit hard mee te huilen)

Joris: (slaat troostend een arm om haar heen, en zegt nog na snikkend) 'Maar Babs, daar hoef jij toch niet om te huilen. Dat zijn mijn problemen. Die los ik zelf wel op; al weet ik nog niet hoe.'

Babs: 'Ach Joris, daar huil ik ook niet om. Doordat jij over je problemen begint, moet ik weer denken aan mijn eigen problemen. Ik heb ook heel veel problemen Joris!'

Joris: 'Meen je dat nou Babs? Vertel het dan maar aan Joris, jij hebt ook naar mij geluisterd.'

Babs: 'Joris geloof je me als ik zeg dat ik een heel beroemde schilderes was? Ik kon heel mooi schilderen.'

Joris: 'Goh, goed joh. Wat een stoer beroep voor een vrouw. Wat schilder je dan Babs, deuren en kozijnen, of eh...tuinhekjes en zo?'

Babs: 'Nee, ik was geen huisschilder. Ik was kunstschilder. Ik schilderde landschappen, stillevens, maar het meest schilderde ik portretten van mensen. Mooie koppen van mannen en vrouwen, of kinderen. Kinderen, daar kun je ook heel mooie schilderijen van maken. Ik was het liefst een portretschilder.'

Joris: 'Oh, nu snap ik het. Dat je dat kunt Babs, dat is wel heel moeilijk. Zou je mij dan ook kunnen schilderen? Ja, dat zou mooi zijn, een levensgroot portret van Joris, de zingende piraat! Dat kan ik goed gebruiken voor de voorkant van mijn nieuwe CD.'

Babs: 'Je hebt niet goed geluisterd Joris. Ik zei, 'ik was kunstschilder. Was, Joris, want ik kan het niet meer. Moet je eens zien wat ik nu schilder? Ik moest een portret maken van de burgemeester van Hoogezand-Sappemeer. (of vul hier de naam in van een meester of juf, of een andere bekende persoon) Moet je eens zien wat ik ervan gemaakt heb! (haalt een schilderij uit haar tas/rugzak, waarop een ontzettend lelijk, Picasso achtig portret geschilderd is) De burgemeester wilde het niet eens op het toilet hangen. 'Gooi het maar bij het grofvuil,' zei hij. En boos dat hij was. Ik kreeg natuurlijk ook niet betaald. Ik kan echt niet meer schilderen. Waar moet ik nu mijn centjes mee verdienen? Boehoehoehoeoeoeoe.'

Joris: (begint van de weeromstuit ook weer mee te huilen) 'Oh Babs, wat zielig. Boehoehoe!'
(Ze gaan weer moedeloos op de kist zitten, de armen om elkaar heen geslagen)

Op komen Shania Shenéné, een danseres met attitude, en teveel bewegingsoverdaad, en Desi, haar danslerares. Ze hebben ruzie.

Shania: 'En dan heb ik echt zoiets van, DUH, jij snapt er echt, totally niets van Desi!'

Desi: 'Het was geen goed optreden Shania. De discotheek liep leeg. Iedereen ging weg.'

Shania: 'What ever. Alsof die boerenpummels verstand van dansen hebben. Er bleven trouwens nog genoeg over, en die lagen aan mijn voeten. Dan heb ik echt zoiets van DUH!!'

Desi: 'Ze lagen op de vloer omdat je zo maaide met je benen. Ze probeerden jou te ontwijken.'

Shania: (heel boos) 'Hoe durf je! Ik ben Shania Shenéné. Ik ben een beroemde danseres. Ik ben de beste van allemaal. Op school was ik al de beste.'

Desi: 'Ja ja, je bent wereldberoemd in dit dorp, en iedereen op school wilde je vriendin zijn omdat je de beste was. Hè Sjaantje Steiger?'

Shania: (krijgt een stampvoetende driftbui) 'Houd je mond, houd je mond. Zo heet ik niet meer. Wat een stomme naam voor een danseres. Ik heet Shania Shenéné. Ik wilde trouwens niet eens met die stomme meiden omgaan. Ze

waren allemaal jaloers op mij. Ja, jaloers ja, die stomme Marieke met haar achterlijke bril en haar rooie haar. En die tut van een Liesbeth met haar dikke kont, ze mocht willen dat ze zo goed kon dansen.'

Desi: (zegt moe) 'Misschien wilde ze dat helemaal niet. (zucht) Je kunt ook best goed dansen Shania, je zou heel goed kunnen zijn als je maar eens naar mij wilde luisteren. Als je maar niet zo eigenwijs was, en als je maar oefende.'

Shania: 'Ja maar jouw oefeningen zijn zo saai Desi. Uren lang spieren trainen, dat is toch heel vervelend. (bouwt dan Desi op een vervelende manier na:) "Werk aan je techniek Shania." Dat wil ik helemaal niet. Ik wil wervelen over het podium Desi. Ik wil de hele nacht dansen. Ik wil het publiek aan mijn voeten hebben.' (Shania probeert een wervelende dans te doen, maar het eindigt in een val, plat op haar kont.)

Desi: (help haar overeind) 'Kijk, en daarom moet je werken aan je techniek Shania. Alleen als je veel oefent kun je goed leren dansen. Je kunt alles goed leren, als je veel oefent.'

Shania: (maakt een verveeld gebaar) 'Yeah, what ever. Ik zie toch wel op MTV hoe het moet Desi. Ik kijk toch naar Jlo en naar Britney.'

Babs: (heeft het gesprek gevolgd, en besluit zich er mee te bemoeien) 'Hé vriendjes, hebben jullie ruzie?'

Desi: (wil haar vriendelijk antwoorden) 'Ach weet u.....' (maar wordt op een onbehoorlijke manier in de rede gevallen door)

Shania: 'O my God, waar bemoei jij je mee? Wie denk je wel niet die je bent?'

Babs: 'O, neem me niet kwalijk. Ik zal me eerst even voorstellen. Ik ben Babs, Babs Terpstra.' (steekt haar hand uit naar Shania)

Shania: (negeert de uitgestoken hand) 'What ever.'

Joris: (is er ook bij komen staan, en zegt tegen Desi) 'Ze is niet zo erg aardig hè? Hallo, ik ben Joris.'

Desi: 'Hé hallo Joris, ik ben Desi, van Desi's dansstudio. Dag Babs. (geeft beiden een hand) Weet je Joris, eigenlijk is ze diep in haar hart wel aardig, ze doet alleen zo stom. Shania was altijd een leuke, vrolijke meid, en ze kan echt goed dansen, maar weet je wat nu haar probleem is? Ze kijkt te veel TV. Ze kijkt de hele dag naar MTV en dat doet ze na. Ze denkt dat ze zich zo moet gedragen als ze een beroemde danseres wil worden. Ze heeft het de hele dag over bling bling, en zegt de hele tijd: 'O my God, of What ever'. Ze praat ook niet meer normaal met mensen, ze smst alleen nog maar, ze heeft gewoon een smsduim! En wat nog het ergste is. Ze denkt dat ze zo dun moet zijn als een luciferhoutje, en dat is niet gezond, en niet goed voor haar dansconditie. Ze is gewoon zichzelf niet meer. Dat is Shania haar probleem.'

Babs: 'Dat komt dan goed uit, want Joris en ik hebben ook een probleem. Joris kan niet meer zingen, en ik kan niet meer schilderen. Misschien kunnen we met z'n vieren naar een oplossing zoeken.'

Joris: 'Dat is een heel goed idee, maar misschien kunnen we beter eerst wat te eten opscharrelen. Ik verrek van de honger. Heeft iemand een voorstel. Ik ben namelijk platzak.'

Babs: 'Ik ook.'

Shania: 'Ik zit totally zonder geld, maar what ever, ik drink toch alleen maar water deze week.'

Joris: (tegen de anderen en het publiek) 'Die is echt een beetje koekoek. Zeg, we kunnen wel proberen een visje te vangen. Daar staan een paar hengels, en ik heb nog een hompje oud brood in mijn zak; dat kan ik eraan doen als aas. Misschien vangen we wel iets.'

Desi: 'Hé, goed bedacht Joris.'

Ze gooien de hengels uit in de zaal, die van Joris komt op een plek uit het zicht van het publiek, zodat iemand achter de coulissen er een fles aan kan binden. Ze blijven een tijdje naar het topje van de hengel kijken. Shania hangt er verveeld bij, en is aan het smsen. Af en toe zeggen ze wat.

Babs: 'Misschien vangen we wel een grote kabeljauw?'

Desi: 'Misschien wel een kabelmij, hahaha!'

Babs: Hahaha, of een rolmops met een stokkie, of een zoute haring met uitjes. Hahahahahaha'

Joris: 'Stil nou, jullie jagen de vissen weg!!'
Het is een tijdje stil, maar dan beginnen ze weer melig te worden.

Desi: 'Eh... zeg Babs, zouden hier ook haaien zwemmen?'

Babs: 'Nou,.....dat geloof ik niet. In Nederland zwemmen geen haaien. Ik heb wel eens een blikje tonijn gevangen, en toen ik voor de tweede keer mijn hengel uitgooide zat er een blikopener aan mijn hengel. Hahahahahaha

Joris: (beetje kortaf)'Toe nou, houd je mond nou, zo krijgen we nooit beet!'

Shania: 'What ever.'

Het is weer een tijdje stil, maar Desi en Babs kunnen het niet laten.

Babs: 'Stel je voor dat we een krokodil vangen, kunnen we tasjes gaan maken.'

Shania: (springt verschrikt op en kijkt bang om zich heen)'O my God, er zitten hier toch geen krokodillen? Ik houd zo totally not van krokodillen!'

Joris: (heeft de moed opgegeven op een serieuze vispartij en besluit Shania even te pesten) 'Oeoeoeoe krokodillen. (loopt met grijpende handen achter Shania aan) Krokodillen bijten in je billen, oeoeoeoe!'

Shania loopt gillend weg.

Babs: 'Joris, je moet Shania niet zo pesten. Bovendien heeft ze bijna geen billen, dus waar zou die krokodil in moeten bijten?'

Het is niet leuk, maar ze moeten er allemaal om lachen. Joris gaat weer terug naar zijn hengel.

Shania: (is heel erg beledigd en boos) 'Nou BABS, mijn billen zijn mooier dan die dikke billen van jou BABS! Ik kan jou beter BIBS noemen!'

Babs: (wordt ook een beetje boos) 'Zeg hoor eens even bonestaak.....' (ze wordt onderbroken door....)

Joris: (schreeuwt heel enthousiast) 'Beet, ik heb beet!

Ze kijken allemaal, zelfs Shania, in spanning toe hoe Joris de hengel ophaalt. Aan het haakje zit geen vis, maar een fles met een briefje er in. Uit een fles met een smalle hals is het moeilijk een briefje te peuteren, zorg voor een wijde hals, en oefen ermee.

Joris: (is zeer teleurgesteld) 'Een fles, een oude wijnfles. Wat hebben we daar nu aan?'

Desi: (pakt de fles en bekijkt hem goed) 'Er zit een briefje in. Maak eens open die fles Joris. Wat zou er in dat briefje staan?'

Joris: (Joris peutert het briefje uit de fles) 'Het is een soort van een landkaart met een rode stip erop. Er staat ook wat op geschreven, maar het is geloof ik in het Engels. Ik kan het niet lezen. Jij Babs?'

Babs: 'Ikke niet. Wel Frans.'

Desi: (grist het briefje uit Joris zijn hand, en loopt ermee naar Shania) 'Shania spreekt vast wel Engels. Die zit de hele dag met haar snufferd voor MTV. Shania, wil jij het briefje vertalen?'

Shania: 'What ever.' (Ze pakt verveelt het briefje aan, bestudeert het, en leest het volgende voor)

Op zeventien maart gooi ik altijd een fles in de zee
Met een brief er in, doe er je voordeel mee
Mijn naam is Patrick, ik woon op een eiland mooi en groen
Ik ben een tovenaer, en één keer in het jaar kan ik wonderen doen
Ik raak met mijn gouden stemvork kunstenaars aan
Als het slecht met ze gaat, zal het beter gaan
Heb je me nodig, ga mij dan zoeken, en voor ik het vergeet
Ik woon in de vuurtoren, op een eiland dat Melodia heet
Het ligt aan het eind van de regenboog
Tot ziens. Eind van mijn betoog.'

Joris: (pakt het briefje weer terug, kijkt er op, en zegt helemaal verwonderd) 'Een tovenaar, en hij helpt kunstenaars. (kijkt naar de anderen) Wij zijn kunstenaars! Jij Babs, jij bent schilderes. Shania is danseres, en ik ben een shantyman, en we hebben alledrie een probleem. Zou hij ons ook kunnen helpen?'

Babs: 'Misschien wel, dat zou fantastisch zijn. Maar waar ligt Melodia, en hoe moeten we er komen?'

Desi: 'En mag ik ook mee?'

Joris: 'Ja, tuurlijk. (kijkt en prikt op de kaart, en zegt dan heel enthousiast) Hé, Melodia? Patrick? Groene eiland, en daar ligt het geluk aan het eind van de regenboog? Dat moet haast wel Ierland zijn. En hoe komen we daar? Hallo!!? (wijst met twee duimen naar zichzelf) Ik ben tenslotte niet alleen shantyman, maar ook zeeman. Geef me iets dat vaart en ik breng jullie naar Melodia. (kijkt om zich heen, en gaat helemaal uit zijn dak) Moet je eens kijken wat er allemaal bij het grofvuil staat. Houten kisten, planken. Allerlei rotzooi. (loopt er heen en pakt een bos touw) Hier, een rol touw. Als we alle vier samenwerken, dan kunnen we een prachtig vlot bouwen. Wat zeggen jullie? Zullen we met z'n vieren een vlot bouwen en naar Melodia gaan?'

Shania: 'Heb ik daar wel bereik op mijn mobieltje?'

Allemaal: 'Houd je mond Shania!!!'

Joris: 'Doen jullie mee?'

Babs en Desi: 'Wij doen mee!'

Joris: 'Dan gaan we de hele nacht bouwen, en dan morgen?? Op naar Melodia!!!'

DOEK

Derde bedrijf

Als het doek open gaat zitten ze met z'n vieren op een vlot. Op het vlot staan een of twee kisten waarop ze kunnen zitten. Er staat een mast met een ra in het midden. Joris bedient de helmstok., de anderen peddelen.

OP HET VLOT

Het gaat lekker vlot op ons prachtige vlot
We vlotten meter na meter
Geen zuchtje wind, dus roeien ons rot
Nou ja, wij, want Shania kan beter
Straks Marken, en Workum, en Kornwerderzand
En dan zijn we al op de Wadden beland
Dan eten we haring, en scharren en sprout
Het gaat lekker vlot op ons prachtige vlot

refrein

Diddly hé, diddly ho, op naar Ierland here we go
Naar Paddy, want hij kan ons redden
Hij zwaait met zijn stemvork, en ik durf te wedden
Dan raakt hij ons aan, en dan zijn we weer zo! (thumbs up!!)
Roeien man roeien, des te sneller we gaan
Diddly hé, we komen er aan
Roeien man roeien, des te sneller we gaan
Diddly ho, we komen er aan.

Shania: (zit met één hand te peddelen, met de andere te SMSsen.
Kijkt om zich heen en zegt) 'Zeg waar is de WC. Ik moet echt zo totally nodig!

Joris: 'De WC is achter die grote kist, voor op het vlot Shania.'

Shania: (gaat er heen en komt tot de ontdekking dat er natuurlijk geen WC is) 'Zeg ik zie geen WC hoor. (snapt dan in ene dat ze gewoon overboord

moet plassen) O my God, je bedoelt dat we overboord.....en ook(poepen bedoelt ze) ??? En er is niet eens papier! Ja, DUH dat doe ik dus echt niet!

Babs: 'Dan houd je het maar op tot we op Melodia zijn.'

Tijdens het volgende couplet varen ze langs Terschelling. We zien langs de achterkant van het decor de Brandaris langzaam voorbij komen.

We krijgen nu heel snel Terschelling in zicht
Straks varen we over de Noordzee
We hopen op wind, want dat roeien is zwaar
En 't gaat lekker vlot met de oosten wind mee
We hebben daarnet ook een zeehond betrap
Die is vast aan Lenie het Hart ontsnapt
Hé zie je al land aan de horizon
Dan koersen we daarheen en zonder pardon

Refrein:
Diddly hé.....

Shania: 'Zeg kunnen jullie dat vlot niet stilhouden, ik probeer even mijn ogen bij te werken.'

Babs: (zegt sarcastisch tegen Joris) 'Ja Joris, zorg eens even dat er geen golven meer zijn op de Noordzee. Shania kan haar ogen niet opmaken.'

Desi: 'Babs Terpstra, houd nu eens op met zo onaardig te zijn tegen Shania. Als we willen dat Shania aardig en vriendelijk tegen ons doet, moeten wij maar beginnen met aardig tegen haar doen. Anders verandert het nooit.'

Babs: 'Ja, maar ik krijg de kriebels van haar..... Nou.....mmm...je hebt ook eigenlijk wel gelijk. Sorry Shania.' (steekt haar hand uit naar Shania, maar die doet net alsof ze het niet ziet)

Shania: 'What ever.'

Babs: (maakt een veelzeggend gebaar naar Desi, alsof ze wil zeggen: 'Zie je nou wel?')

Desi: 'Shania, dat geldt ook voor jou. We zitten met z'n vieren op een klein vlotje; als we elkaar het leven zuur maken, springt er dadelijk iemand in de zee, en zwemt weer terug naar het land. Geef Babs een hand en hou op met zo stom te doen.'

Babs en Shania kijken elkaar aan, en dan geven ze elkaar met een aarzelend lachje een hand.

Desi: 'Mooi zo.'

Babs: (is echt van plan om vrede te sluiten met Shania, en houdt haar een zakje drop voor) 'Heb je zin in een dropje Shania?'

Shania: (is opgelucht dat ze haar tegennatuurlijke houding kan laten varen, antwoordt heel blij) 'O wat lekker Babs, wil jij dan een slokje van mijn cola light?'

Joris: (Joris staat op, steekt zijn wijsvinger in zijn mond, en houdt hem in de lucht) 'Hé, voelen jullie dat. De wind steekt op uit het oosten, en dat is precies de goede wind om naar Ierland te varen. Hadden we nou maar een zeil.'

(Babs grabbelt in haar rugzak.)

Babs: 'Joris, kijk eens wat ik heb. (Haalt een enorm wit T-shirt uit haar rugzak) Een T-shirt van mijn tante Erika. Is ze vergeten toen ze laatst bij me logeerde. Zat nog in mijn rugzak. Heb je hier wat aan?'

Joris: 'Dat is perfect Babs. Zo zijn we in een wip in Ierland. Geef maar hier.' (Joris steekt de ra door de mouwen en fabriceert het 'zeil' aan de mast, de onderkanten maakt hij met touwen aan de zijkanten van het vlot vast)

Shania: (wil nu heel erg haar best doen om aardig te zijn, snapt niet helemaal wat er gevraagd wordt, maar rommelt in haar tas, en geeft Joris een papieren zakdoekje) 'Kijk Joris, kun je dit ook gebruiken?'

Joris: 'Ach, dat is lief Shania, dank je wel. (begrijpt de bedoeling echter verkeerd, snuit zijn neus erin en gooit het overboord) Zo jongens, nu zal het niet zolang meer duren voor we in Ierland zijn. Desi, wil jij voorop gaan staan en roepen als je land ziet?'

Shania: 'Zal ik dat doen, dan kun jij lekker even blijven zitten Dees.
Waar moet ik naar uitkijken Joris? Hoe ziet dat land eruit?'

Joris: 'Ierland is groen met heuvels Shania, dus Melodia zal ook wel
groene heuvels hebben. Ze noemen Ierland ook wel eens het eiland van smaragd.
Een smaragd is een heel mooie groene edelsteen. Kijk maar uit naar groene
heuvels, als je die ziet zijn we er bijna.'

Tijdens de volgende scène valt de schemering in. Heel intiem licht op het vlot.
Als ze gaan slapen brandt er alleen nog maar een lantaarntje op het vlot.

Desi: (kijkt om zich heen, en zegt heel genoeglijk) 'Wat varen we
lekker hè jongens, en wat is het hier toch mooi op de Noordzee. Ach, wat is het
hier toch mooi!'

ZO MOOI OP DE NOORDZEE

Desi zingt:

Kijk om je heen, kijk over het water
Ruik maar, en proef maar, het zout en de zee
De zon en de sterren ze brengen ons verder
De maan aan de hemel laat ons niet alleen
Zou het ergens nog mooier zijn, ik zou het niet weten
Maar laat me dit asjeblijft nooit meer vergeten

Allen zingen het refrein mee

Zo mooi op de Noordzee, zo wonderlijk groot
We gaan in de schemer, het water kleurt rood
Een zee op de aarde, een drup in mijn hand
We varen, en varen, en varen
Laten we doorgaan op onze kleine boot
Zo mooi op de Noordzee, zo wonderlijk groot

Desi:

Een lichtje heel ver, een boei of een toren
Een bruinvisje dartelt en danst naast ons schip
Het wijst ons de weg naar het eiland veel verder
Daar achter de golven, een wazige stip
Zou dat nu Ierland zijn, ik zou het niet weten
Maar laat me dit asjeblijft nooit meer vergeten

Allen refrein

Zo mooi op de Noordzee.....

Allen: (slaken een heel diepe zucht, het is even stil, dan in ene roept Shania, die nog steeds op de uitkijk staat keihard en heel opgewonden)

Shania: 'Land, ik zie land. Kijk daar, daar. (wijst naar een plek achter in de zaal. Als ze het goed doet, draaien de kinderen zich om)

Allen: (springen overeind, kijken in de richting waarnaar Shania wijst, en roepen:) 'Waar, waar dan?'

Shania: 'Kijk dan daar! Een streepje aan de horizon, met een bobbeltje. Op het bobbeltje zie je een lichtje dat is vast een vuurtoren!'

Joris: (pakt de kaart erbij, en kijkt er zorgvuldig op. Hij kijkt door zijn verrekijker en kijkt weer op de kaart, kortom, hij hangt de grote navigator uit) 'Volgens mij heb je gelijk Shania, dat is Ierland. En op de kaart zie ik dat het eerste Ierse eiland dat we tegen komen Melodia heet, dus DAT is Melodia. Meiden, we zijn er bijna, yeah!!!'

De meiden juichen alledrie met hem mee. Ze vallen elkaar om de hals, het is net oudejaarsavond)

Joris: 'Oh meiden, ik ben zo blij, ik kan wel zingen!'

Babs: (weer helemaal nuchter en zichzelf) 'Nou, dat hebben we net gedaan, en dit is geen opera, dus laten we dat maar niet doen. Hoelang duurt het nog tot we er zijn Joris?'

Joris: 'Ik denk nog wel zes uurtjes Babs.'

Babs: 'Dan kunnen we misschien beter nog wat gaan slapen, als we tenminste uitgerust bij Patrick de magiër aan willen komen.'

Desi: (gaapt echt heel verschrikkelijk zodat je bijna ziet wat ze gister gegeten heeft) 'Dat vind ik een goed idee, want ik ben heel erg moe. Jij ook Shania?'

Shania: 'Ik...eh..(gaap) ...ik....(gaap) ik ben helemaal niet moe.' (en boem, Shania valt om en valt snurkend in slaap)

Joris: 'Gaan jullie maar lekker slapen, ik ga wel op de uitkijk staan. Truste meiden.'

Meiden: 'Truste Joris.'

Het doek gaat even dicht voor een changement. Het vlot moet van het toneel. We zijn, als het doek later weer open gaat bij de vuurtoren van Patrick. Joris, die toch de wacht houdt, gaat voor het doek staan en vertelt aan de kinderen het volgende, overbruggende verhaaltje:

Joris: (als Joris hier zijn eigen interpretatie van de gebeurtenissen wil geven is dat natuurlijk ook prima, zeg het in je eigen woorden) 'Het was best wel een lange reis naar Melodia, maar nu zijn we er gelukkig bijna. Ja, je denkt zeker wat staat hij hier nou? Moet hij niet op het vlot passen, en op Babs, op Desi en op Shania? Naah, weet je, de zee is heel kalm en de wind en de stroming brengen ons zo naar Melodia; daar hoef ik niets aan te doen, dat gaat vanzelf. Zeg, zijn jullie wel eens in Ierland geweest? Dat is ver hè? Dat vind ik ook. Ik vind trouwens wel dat we het heel goed gedaan hebben. Zagen jullie hoe lief Shania was. Gek hè, ze kijkt een paar dagen niet naar MTV, en het is gewoon een lieverd geworden. Wat doen we ook gek hè als we anderen na apen? Ze ging ook in ene drie dubbeldikke bruine broodjes met hagelslag eten. Misschien heeft Shania haar probleem wel zelf opgelost? Misschien durft ze nu zichzelf te zijn. Ik vind het prima. Je moet gewoon jezelf kunnen zijn, en als iemand anders daar wat van zegt; nou dat vind ik dus stom! Zeg manneke...

(IMPROVISATIE!)

Joris vraagt aan de meneer van het geluid om een draadloze microfoon, of een met een heeeel lang snoer, en gaat de zaal in. Hij vraagt aan een aantal kinderen wat hun naam is, hoe oud ze zijn, of ze broertjes of zusjes hebben, wat hun huisdier is. Je kunt duizend vragen bedenken om aan kinderen te stellen. Stel ze maar, en verwonder je. Bij ieder kind geeft Joris o.a als opmerking: "DAT MAAKT JOU UNIEK" Dat maakt jou de beste Pietje, Marietje, Fatima, Mohammed, mamma of opa van de hele wereld!!! Dan slaat de scheepsbel twee glazen (?), het teken dat ze op het podium klaar zijn met het changement, en Joris wordt weer terug geroepen) 'Hé, de bel, ik moet snel weer terug naar het vlot, de dames wakker maken want we zijn er bijna.' (Naar het vlot, want ze zijn er. Joris gaat weer terug door het gordijn dat daarna opent. Het vlot is weg. Op de achtergrond staat een roodwitte vuurtoren, de voorgrond is een kade waaraan, naar later blijkt de Branie ligt. Uit zicht natuurlijk.

De dames uit ons reisgezelschap staan op een kluitje bij elkaar, bagage in de hand naar de vuurtoren te kijken.

Desi: 'Zou hij daar wonen?'

Babs: 'Kweetnie.'

Shania: 'Ik vind het wel een beetje eng hoor.'

Desi: 'Zal ik aan Joris vragen of hij even aanklopt?'

Babs: 'Kweetnie.'

Shania: 'Ik vind het wel een beetje eng.'

Desi: 'Hij zal toch wel thuis zijn?'

Babs: 'Kweetnie.'

Shania: 'Ik vind het nog steeds erg eng hoor!'

Joris: (zegt stoerder dan hij zich voelt) 'Ik zal wel even roepen.
PATRICK, HÉ PADDY BEN U THUIS?'

Het is even stil, maar dan geeft een harde, galmende stem die overal en nergens vandaan schijnt te komen, antwoord. Ze schrikken zich rot, en kijken om zich heen om te kijken waar de stem vandaan komt.

Patrick: 'WIE VRAAGT ER NAAR PATRICK, DE GROTE TOVENAAR VAN MELODIA?'

Joris: 'Eh....ik ben het meneer, Joris de shantyman.'

Patrick: 'WAT WIL JORIS VAN DE GROTE TOVENAAR?'

Joris: 'Ik....eh...dat wil zeggen wij willen u iets vragen meneer.'

Patrick: 'Wij? WIE ZIJN JULLIE, EN WAT WILLEN JULLIE VRAGEN AAN PATRICK DE GROTE.'

Joris: 'Is het misschien handiger als u even bij ons komt staan, anders moeten we zo schreeuwen en u ook.'

Patrick: 'WAAROM ZOU IK BIJ JULLIE KOMEN STAAN?'

Joris: 'Wel, ziet u meneer Patrick, wij hebben een fles gevonden met een briefje van u erin.' (haalt de brief uit zijn zak en houdt hem omhoog)

Patrick: 'O. DAT VERANDERT DE ZAAK. PATRICK DE GROTE KOMT NU NAAR BENEDEN.'

Ze wachten in spanning de komst van de grote tovenaar af. De deur van de vuurtoren gaat open, en naar buiten stapt Patrick. Het is een prima tovenaar, daar niet van; mooie mantel en hoed. Het is alleen wel zo dat hij, door zich steeds 'de grote' te noemen bepaalde verwachtingen heeft gewekt. Het blijkt echter een klein mannetje te zijn. Het reisgezelschap staat hem stomverbaasd aan te kijken.

Babs: 'Bent U Patrick de GROTE??'

Patrick: 'Dat ben ik ja. Aangenaam met u kennis te maken, zeg u maar Paddy.'

Joris: (gaat nog eens even in de vuurtoren kijken of de echte Patrick de grote misschien achter de deur staat) 'Weet u zeker dat u Patrick de Grote bent?'

Patrick: (zegt heel rustig, hij heeft dit soort situaties al vaker meegemaakt) 'Ja hoor, ik weet echt wel wie ik ben en hoe ik heet. Ik ben Patrick de Grote.'

Shania: 'Maar uw.....eh...en dan uw stem.....en toen.....WOW!!'

Patrick: 'Ik begrijp best dat jullie een beetje verbaasd opkijken. Jullie hadden natuurlijk gedacht dat ik heel groot zou zijn.'

Allen: (zeggen door elkaar) 'Ja ja, eigenlijk wel enz.'

Patrick: 'Je hoeft niet groot te zijn om een groot mens te zijn. Mijn buurman is twee meter lang, maar hem noemen ze Robert de Kleine. Weet je waarom? Omdat hij in zijn hart een miezerig, pesterig, gierig en jaloers klein

mannetje is. Ik ben klein, maar mijn hart is vriendelijk, gul en groot. Het allerliefste dat ik wil is mensen helpen, en daarom noemen ze mij Patrick de Grote. Daar komt nog bij dat, als ik op mijn flessenpost Patrick de Kleine zet, er natuurlijk geen hond op af komt. Maar weet je wat? Kom binnen in mijn vuurtoren, dan zet ik een lekker kopje thee; en dan kunnen jullie aan mij vertellen waarmee ik je helpen kan.'

Het gezelschap gaat de vuurtoren binnen.

Op komen: kapitein Schuimkop, kale Krelis, de bootsman en Annie.

Annie: 'Zo wat een pokkenreis zeg! Ik stond te zwalken in mijn tuig, man wat een swell! Man wat ver die blauwe pokkenplas daar bij dat spaghettiland. En dan die pokkenbries bij de limeys toen we terug jakkerden, m'n nepbijtels woeien er zowat uit!'

Schuimkop: 'Eh....Annie. Vertaling?'

Annie: 'O...eh...sorry kapitein, deed ik het weer? Ik wilde zeggen: dat was een slechte reis kapitein. Ik kon haast niet op de been blijven, wat een golven. En wat ver hè de Middellandse zee bij Italië? En wat stormde het hard bij Engeland op de terugreis, mijn kunstgebit waaide er bijna uit.'

Schuimkop: 'Aha, bedoel je dat. Ja, Annie dat was een slechte reis. We hebben geprobeerd om op de Middellandse zee schepen te beroven, maar het ging niet.'

Boots: 'Weet u kapitein; toen Joris nog aan boord was ging het heel slecht maar nu gaat het nog veel slechter.'

Krelis: 'Heb jij een kunstgebit Annie?'

Annie: 'Wel nee man, ik poets echt mijn tanden wel hoor. Het klinkt gewoon wel stoer.'

Schuimkop: 'Zullen we even bij de les blijven.'

Krelis: 'O ja natuurlijk, waar hadden we het over? Eh...slechte reis ja. Tjonge jonge wat een slechte reis. Eh...Joris? Ja, we missen Joris, of in ieder geval iemand zoals Joris. Iemand die zingen kan.'

De deur van de vuurtoren gaat open, Patrick en Joris en zijn vrienden komen naar buiten. Babs heeft een bril op. Joris ziet de bemanning van de Branie en beduidt zijn vrienden stil te zijn omdat hij het gesprek wil horen.

Schuimkop: 'Ja precies, maar niemand wil voor ons zingen. Ik heb iedereen gevraagd die goed kan zingen, Michael Jackson, K3, Ricky Martin, maar iedereen zegt: "Ja, hallo, ik ga niet zingen voor dat boeventuig." Toen zijn we heel Europa door gevaren om naar Joris te zoeken, want misschien heeft hij zangles gehad en kan hij nu heel mooi zingen. Maar we kunnen Joris ook niet meer vinden. Het ziet er naar uit dat het piratenleven voorbij is. De goeie artiesten willen niet meer zingen op een stoer piratenschip, en Joris is weg.'

Boots: 'Is het piratenleven voorbij, maar wat moeten we dan kapitein?'

Krelis: 'Waar moeten we dan ons geld mee verdienen?'

Einde zichtversie....